

עפ"ג 63788/06/16 - רפאל אלמהדואי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 63788-06-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

רפאל אלמהדואי
ע"י ב"כ עו"ד גפני אלכס

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
משיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת חנה מרים לומפ) מיום 15.5.16 בת"פ 26501-06-13, ת"פ 15243-03-15, ת"פ 22361-11-15 ופ"א 241943/15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהתפרצות למקום מגורים (2 עבירות), גניבה (3 עבירות), החזקת מכשירי פריצה והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. המערער נדון ל - 24 חודשי מאסר בפועל, הופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי בן 22 חודשים מתיק אחר, והוטלו עליו גם שני מאסרים על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. במסגרת ת"פ 26501-06-13 עבר המערער הליך טיפול ממושך, ובגזר דינו מיום 18.3.15 בתיק זה הוטלו עליו 350 שעות של"צ וצו מבחן לשנתיים. ביום 21.9.15 הודיעה קצינת המבחן כי המערער החליט על דעת עצמו להפסיק את הטיפול במסגרת מרכז יום, לאחר שהושעה בעקבות חשד לשימוש בסמים ביחד עם מטופל נוסף. במסגרת הליך שעבר המערער באשפוזית, נתגלה כי הוא השתמש בסמים וזייף בדיקות לאיתור סמים. המערער התנגד להתחיל מחדש הליך טיפול ארוך טווח ולמרות זאת שולב בטיפול פרטני, בו התמיד. בדיון מיום 15.10.15 בית משפט קמא נתן הזדמנות נוספת למערער ולא הפקיע את צו השל"צ וצו המבחן, אך בדיון מיום 19.11.15 דיווחה קצינת המבחן על נסיגה במצבו, על כך שזייף בדיקות סמים וסרב לעבור טיפול נוסף במסגרת סגורה, לא הופיע לפגישה שנקבעה לו ונעצר. לדיון בשאלת הפקעת עונשים אלה, ביקש המערער לצרף את התיקים הנוספים, וכך נגזר דינו בארבעת התיקים יחדיו.

3. ואלה המעשים: בת"פ 26501-06-13 - הורשע המערער בכך שבין יום 14.5.13 ליום 15.5.13 התפרץ לבית בירושלים תוך עקירת שלבי התריס של דלת הסלון ומשיכת הסורג בכוח, וגנב מתוכו ₪ 5,000, תכשיטים, רכוש רב ובכלל זה גם קופות צדקה וקופות חיסכון, וכן את מפתח הבית. בת"פ 22361-11-15 - הורשע המערער בכך שביום 8.11.15 התפרץ לדירה אחרת בירושלים, לאחר שדפק מספר פעמים על הדלת ולא נענה, שבר את סורגי הדלת האחורית, ניפץ את דלת הזכוכית ונכנס לדירה. המתלוננת, שהיתה בבית, הזמינה משטרה, וכך נתפס המערער, בתוך הדירה, כשהוא עוטה על ידיו זוג גרביים ובכיסו מברג, מפתח שוודי ומוט ברזל. כמו כן, בכיסו היו שטרות בסך כולל של \$402, השייכים למתלוננת. בת"פ 15243-03-15 - הורשע המערער בכך שביום 16.5.13 גנב תיק השייך למתלוננת שישיבה עם חבריה בפאב, ליד המערער. חברתה של המתלוננת הבחינה כי המערער עומד בתור לכספומט ובידו כרטיס האשראי של המתלוננת. המתלוננת לקחה ממנו את הכרטיס. בהמשך, תיקה של המתלוננת נמצא בחדרו של המערער בבית מלון. בפל"א 241943/15 - הורשע המערער בכך שביום 4.6.15 נתפס כשבחזקתו 0.7815 גרם הירואין ו- 0.0870 גרם קוקאין שלא לצריכתו העצמית.

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער טוען כי העונש שהוטל על המערער אינו מתחשב בתקופה הארוכה בה שהה במעצר בית מלא ובמסגרות שיקומיות. כמו כן, מתחם הענישה ההולם נקבע תוך חריגה מהמתחם הנוהג בעבירות דנן ומבלי להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה. נטען כי המערער ביצע את העבירות בת"פ 26501-06-13 בעת שהיה מכור לסמים, וכי יש לתת משקל לכך שהמערער פרץ לבית ביוזעו כי איש מבני הבית אינו נמצא במקום, ובכך יש כדי להפחית את רמת הסיכון שבמעשיו. מתחם הענישה בעבירות ההתפרצות נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד לשנת מאסר בפועל בלבד, ולא בין 10 ל- 20 חודשי מאסר, כפי שקבע בית משפט קמא. הסנגור הפנה בענין זה לפסיקה. לעמדת הסנגור, יש למקם את עונשו של המערער באמצע המתחם המוצע, להתחשב בהודאתו המיידית בכתב האישום, בלקיחת האחריות וברצונו להשתקם ולהיגמל מסמים. עוד התבקש להזמין תסקיר משלים לאור ההליך הטיפולי בו מצוי המערער והעובדה שהוא נקי מסמים כשנה וחצי. נטען כי נקבעו שני מתחמים שונים לאותן עבירות, מתחמים שאינם מתיישבים עם עבירות ההתפרצות אותן עבר המערער. מכל אלה יש להתערב בגזר הדין ולהקל בעונשו של המערער. באשר לפיצוי, התבקש לדחות מועד תשלומו.

ב"כ המשיבה טענה כי המערער שב על הטענות אותם טען בעבר. למערער ניתנה הזדמנות מרחיקה לכת בתחילת ההליך ולא רק שלא ניצל ההזדמנות, אלא אף ביצע עבירות נוספות. עוד נטען כי אין לקבל הטענה לפיה יש להקל בעונשו של המערער, עקב התמכרותו לסמים. העונש שהוטל על המערער סביר ואין להתערב בו. כן הוגשה פסיקה התומכת בעמדת המשיבה.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 49 שנים, גרוש ואב לשלושה ילדים, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בירושלים. לאורך השנים, מנהל המערער אורח חיים המאופיין בהתמכרות לסמים, ללא עבודה, התרועעות עם חברה שולית ומעורבות בפלילים. במהלך השנים הופנה לתוכניות גמילה שונות, ללא הצלחה. בעברו הפלילי 12 הרשעות מהשנים 1995-2011 בעבירות גניבה, פריצה, החזקת מכשירי פריצה וסמים, בגינן נדון לתקופות מאסר שונות, הארוכה שבהן הנה בת 42 חודשים, וכן הוטלו עליו מאסרים על תנאי. המערער לקח אחריות

על מעשיו בת"פ 26501-06-13, אך נטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו בת"פ 22361-11-15 ובנוגע לעבירת הסמים. שירות המבחן התרשם כי המערער אינו מבטא רצון מגובש וממשי להשתלב בתהליך גמילה מעמיק מסמים. הומלץ על השתתפות עונש מאסר בפועל, תוך התחשבות בכך שביצע כשליש משעות השל"צ שהוטלו עליו במסגרת ת"פ 26501-06-13.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים והאחריות שלקח על המעשים. במכלול השיקולים לקולה יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, במאמציו לצאת ממעגל הסמים ללא הצלחה, ובכך שלא מן הנמנע שכמות הסמים שהחזיק היתה לשימושו העצמי, כפי שציין בית משפט קמא. כמו כן, יש להתחשב בכך שהמערער השלים שלישי מעונש השל"צ שהוטל עליו בת"פ 26501-06-13 ושהה במעצר במשך תקופה העולה על חמישה חודשים. מאידך, למערער התנהלות בעייתית הכוללת שימוש מאסיבי בסמים וביצוע עבירות חוזרות של גניבה והתפרצות, שמטרתן לממן את אורח חייו ההתמכרותי. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, אשר על מרביתן לקח אחריות חלקית בלבד. את העבירה בת"פ 26501-06-13 ביצע המערער שעה ששמונה חודשי מאסר תלויים ועומדים כנגדו, ואת העבירה בפל"א 241943/15 ביצע המערער שעה שהוא מצוי במבחן במשך שלושה חודשים לאחר שנגזר דינו ולאחר שבית משפט קמא נתן לו הזמנות נוספות להשתלב בתהליך טיפולי. לעניין הטענה בדבר ההבדל בין המתחמים אותם קבע בית משפט קמא, בגין עבירות דומות, יש לומר כי קיים הבדל בנסיבותיהן. בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ' טבת תשע"ז, 18 ינואר 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד